

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, partea vătămată Gutium Tudor și avocatul acestuia Crețu Doina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Rogoja Pavel Andrei,

născut la 07 aprilie 1965, originar și domiciliat în or. Orhei, str. Călătorilor 2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 04 noiembrie 2014 - până la 28 aprilie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 26 mai 2015 - până la 02 octombrie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 14 decembrie 2015 – până la 12 aprilie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 aprilie 2015, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Rogoja Pavel a fost condamnat în baza art. 152 alin.(1) Cod penal la 3 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

S-a încasat de la Rogoja Pavel în beneficiul lui Gutium Tudor prejudiciul material în mărime de 5843 lei, prejudiciul moral de 5000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 3500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Rogoja Pavel la 19 iunie 2014, aproximativ la ora 13⁰⁰, aflându-se pe str. Renașterii 3, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod

conștient survenirea acestora, în urma unui conflict cu Gutium Tudor, i-a aplicat acestuia lovituri pe tot corpul, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.2264/D din 24.09.2014, *fractura oaselor 7, 8, 9, 10 pe stînga, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, contuzie ușoară a globului ocular stîng, hemoragie subconjunctivală, echimoze pe față*, care se califică ca vătămare medie.

3. Împotriva sentinței au declarat apel partea vătămată Gutium T., inculpatul Rogoja P. și avocații acestuia Josan D. și Ploșniță E., care au solicitat:

- partea vătămată, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, privind examinarea cauzei în ordine generală, admiterea integrală a acțiunii civile înaintate. Totodată, să fie încasat din contul inculpatului în beneficiul său cheltuielile pentru asistența juridică în instanța de apel în mărime de 2000 lei.

Consideră că instanța de fond neîntemeiat a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei în baza prevederilor art. 364¹ CPP, deoarece Rogoja P. a recunoscut doar o parte din faptele indicate în rechizitoriu, iar declarațiile părții vătămate, a martorului Gherasimov A. și acțiunea civilă înaintată nu le recunoaște, mai mult ca atît, declarațiile acestora cu ale inculpatului se contrazic. Rogoja P. fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești și-a schimbat declarațiile față de cele depuse la urmărirea penală.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța nu a ținut cont de persoana inculpatului care nu este la prima abatere, prin urmare greșit sa reținut că antecedentele penale ale inculpatului erau stinse, odată ce a fost prezentată decizia instanței de apel, fără mențiunea că aceasta este definitivă și irevocabilă, nefiind posibil de stabilit pedeapsa inculpatului la limita sancțiunii prevăzute de norma art. 152 alin.(1) CP în coraborare cu art. 364¹ CPP.

Nu este de acord cu faptul că instanța a respins plîngerea părții vătămate depuse în ordinea prevederilor art. 313 CPP, deoarece plîngerile împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire penală se examinează doar de către judecătorul de instrucție, astfel, aceasta nu era în competența instanței de fond de a anula ordonanța nominalizată.

Astfel, prin aceste încălcări procedurale părții vătămate i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 pct.1 CEDO.

- inculpatul Rogoja P., casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri,

prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. A menționat că instanța de fond a reținut în sentință circumstanțele agravante și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, totodată, la stabilirea pedepsei ținând seama de persoana vinovată indică că Rogoja P. anterior a fost judecat, antecedentul este stins, fără a constata existența circumstanțelor agravante prin careva probe pertinente.

Mai mult ca atât, sentința Judecătorei Orhei din 19.12.2007, la care a făcut referire instanța, a fost casată integral prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.02.2008, care a pronunțat o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Rogoja P. învinuit în baza art.352 alin.(3) lit.d) CP a fost încetat pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție administrativă prevăzută de art. 175 CCA și sancționat la amendă în mărime de 3 unități convenționale. Această decizie a devenit irevocabilă prin necontestare.

Prin urmare, aplicând prevederile legale, la circumstanțele faptei, consideră că la judecarea cauzei nu au fost stabilite circumstanțe agravante.

Astfel, aplicarea pedepsei cu închisoarea, nu este una echitabilă, în conformitate cu prevederile Codului penal. Pe parcursul judecării cauzei a manifestat un comportament conștiincios, nu a creat impedimente la buna desfășurare a procesului, și-a recunoscut vina, are un loc permanent de trai, fiind încadrat în câmpul muncii, are familie și este caracterizat pozitiv, iar la inițierea conflictului a fost provocat de partea vătămată care a lovit-o pe soția sa. Menționând circumstanțele nominalizate, consideră că aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, își va atinge scopul pedepsei, iar el a conștientizat vina, asumându-și consecințele.

Instanța aplicându-i cea mai aspră pedeapsă era obligată să o motiveze, prin urmare nu a argumentat necesitatea aplicării inculpatului unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute la art. 152 alin. (1) CP.

- avocatul Josan D. în numele inculpatului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Nu este de acord cu constatarea instanței care a stabilit că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară sau pentru fapte care au relevanță în cauză, deoarece circumstanța agravantă nominalizată incorect a fost reținută. Astfel, pedeapsa stabilită de instanța de fond este una greșită, care contravine prevederilor art. 75-78 CP.

- avocatul Ploșniță E., casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă.

Temei pentru stabilirea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege servește existența unor circumstanțe excepționale de care instanța de fond nu a ținut cont și anume: scopul și motivele infracțiunii, rolul celui vinovat, comportamentul acestuia în timpul și după consumarea infracțiunii, precum și comportamentul provocator al părții vătămate Gutium T.

În speță, acțiunile inculpatului nu ar fi existat, dacă el nu ar fi fost provocat de comportamentul agresiv și lipsit de respect al părții vătămate Gutium T. Motivul aplicării loviturilor părții vătămate Gutium T., a fost o reacție spontană a inculpatului privind apărarea soției sale, dar nicidecum aplicarea loviturilor nu a fost premeditată sau planificată din timp. Inculpatul nu era în relații ostile cu partea vătămată și nu a utilizat la aplicarea loviturilor instrumente pregătite din timp sau obiecte interzise de lege.

Astfel, în conformitate cu circumstanțele menționate, consideră că lui Rogoja P. îi poate fi stabilită o pedeapsă mai blândă, de altă categorie și anume amenda, care își va atinge scopul pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2015, au fost admise apelurile declarate de inculpatul Rogoja P. și avocații acestuia Josan D. și Ploșniță E., casată sentința în partea pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Rogojă Pavel a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 267 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

A fost respins, ca nefondat apelul declarat de partea vătămată Gutium T. S-a încasat de la inculpat în beneficiul lui Gutium T. cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2000 lei.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Rogoja P. în săvârșirea infracțiunii imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, just încadrând în drept acțiunile lui.

Totodată, a considerat că la aplicarea pedepsei lui Rogoja P. pentru infracțiunea comisă, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și 364¹ alin.(8) CPP, indicând în sentință că inculpatul a comis anterior o altă infracțiune pentru care a fost condamnat cu

amendă, din care motiv consideră inoportun aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată.

Potrivit materialelor cauzei, rezultă că inculpatul anterior nu a fost condamnat, deoarece prin decizia instanței de apel din 21.02.2008, a fost casată sentința Judecătorei Orhei din 19.12.2007 și pronunțată o nouă hotărîre, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Rogoja P. învinuit în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție administrativă prevăzută de art. 175 CCA și sancționat la amendă în mărime de 3 unități convenționale.

Astfel, inculpatul nu a comis anterior o altă infracțiune, iar în sentință greșit este indicat că a fost condamnat cu pedeapsa sub formă de amendă.

Prin urmare, contrar prevederilor art. 75 alin. (2) CP și art. 394 alin. (2) pct.1) CPP, instanța nu a motivat soluția privind stabilirea pedepsei cu închisoare, de vreme ce sancțiunea normei art.152 alin. (1) Cod penal prevede și pedeapsa alternativă – muncă neremunerată în folosul comunității.

În atare situație, pedeapsa aplicată inculpatului este greșit individualizată, din care motiv urmează a fi casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre.

Referitor la motivele invocate în apel de către partea vătămată Gutium T., instanța le-a apreciat ca nefondate, concluzionînd că instanța de fond corect a judecat cauza în procedura pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cît privește motivele cu privire la plîngerea părții vătămate împotriva ordonanței procurorului, depuse în baza art. 313 CPP, instanța le-a considerat ca nefondate, concluzionînd că instanța de fond și-a motivat soluția sub acest aspect.

La fel, a menționat că instanța de fond corect a soluționat acțiunea civilă în conformitate cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală, prin care, a fost admis parțial acțiunea civilă în partea prejudiciului material și moral produs prin infracțiune, precum și în partea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Concomitent, a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul lui Gutium T. cheltuielile pentru asistența juridică acordată în instanța de apel în mărime de 2000 lei.

6. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recurs ordinar procurorul

partea vătămată Gutium T. și avocatul acestuia Crețu D., care au solicitat:

- procurorul, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6) și 10) CPP, solicită casarea hotărârii contestate cu menținerea sentinței, deoarece apelurile inculpatului și avocaților acestuia au fost greșit admise. Recurentul a menționat că instanța de apel nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa, ignorând criteriile prevăzute de art. 7, 75 Cod penal. Astfel, o pedeapsă mai blândă în cazul lui Rogoja P. nu este aplicabilă, deoarece aceasta va genera dispreț, precum și nu este suficientă pentru corectarea inculpatului, cât și pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, din care considerente pedeapsa stabilită de instanța de fond - închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei este una echitabilă.

- partea vătămată și avocatul acestuia, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală solicită, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Consideră că rejudecarea cauzei de către instanța de apel urmează să aibă loc în procedură generală, să fie admisă acțiunea civilă a părții vătămate în totalitate, precum și să fie încasat de la inculpat în beneficiul lui Gutium T. cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Instanța de apel nu a analizat că potrivit art. 364¹ CPP, recunoașterea celor săvârșite de inculpat vizează totalitatea faptelor reținute în rechizitoriu, însă, necătfînd la faptul că inculpatul a semnat că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu, în instanța de fond a recunoscut o parte din probe, iar declarațiile părții vătămate și ale martorului Gherasimov A. nu le-a recunoscut, mai mult acestea se contrazic cu cele depuse de inculpat.

La fel, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivului invocat referitor la faptul că inculpatul și-a schimbat declarațiile sale față de cele depuse la urmărirea penală. Aceasta nu și-a motivat decizia referitor la faptul dacă instanța de fond era competentă să se expună asupra plîngerii depuse în ordinea prevăzută de art. 313 CPP.

De asemenea a menționat că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece cauza penală a fost pornită în baza art. 152 alin. (2) lit.e) Cod penal în privința lui Rogoja Pavel, Rogoja Alexandru și Rogoja Angela, iar probe care confirmă că infracțiunea a fost săvârșită în participație sunt următoarele: declarațiile părții vătămate, declarațiile martorului Gherasimov A, precum și probele materiale, însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra

acestora.

Consideră că ilegal și neîntemeiat au fost admise apelurile inculpatului și avocaților acestuia în partea pedepsei, deoarece instanța nu a ținut cont de personalitatea lui Rogoja P. care nu este la prima abatere.

Astfel, instanța de apel neîntemeiat a respins demersul părții vătămate de a fi anexat la materialele cauzei sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09.06.2015 prin care Rogoja P. a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de 2 ani. Prin urmare, instanța de apel cunoscând că există un cumul de infracțiuni a refuzat să se expună în acest sens, precum și să întreprindă măsurile necesare conform normelor penale în vigoare.

Prin aceste încălcări nominalizate, părții vătămate i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

7. Împotriva recursului părții vătămate și avocatului acestuia a depus referință inculpatul, care a solicitat respingerea cererii de recurs, ca fiind nefondat și inadmisibil, din motiv că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute în norma art. 427 Cod de procedură penală.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile declarate de partea vătămată Gutium T. și avocatul acestuia urmează a fi respinse, ca inadmisibile, iar recursul declarat de procuror urmează a fi admis, din următoarele considerente.

*Referitor la recursurile declarate de partea vătămată Gutium T. și
avocatul acestuia Crețu D.*

Recurenții în recursuri au invocat ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor.

Colegiul ține să menționeze că, în instanța de fond cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind

admisă cererea inculpatului Rogoja Pavel de a fi examinată cauza în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 179, 207, vol.I)

Potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriu (*la caz art. 152 alin. (1) Cod penal*).

Colegiul reține, că în instanța de fond, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, fiind prezenți procurorul, partea vătămată Gutium T. și avocatul acestuia, inculpatul și avocatul său, li s-a acordat cuvânt participanților la proces pentru a-și expune opiniile asupra demersului avocatului inculpatului referitor la cererea formulată de inculpat, de asemenea fiind efectuat de către instanța de fond și controlul preliminar privind respectarea normelor imperative din Codul de procedură penală în cadrul urmăririi penale, ca urmare, prin încheiere protocolară, fiind adoptată soluția privind admiterea cererii inculpatului Rogoja P. prin care se solicită judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

La examinarea cauzei în procedura simplificată, în cazul adoptării sentinței de condamnare, instanța de judecată se va pronunța asupra acțiunii civile. Astfel, instanța de fond corect a soluționat acțiunea civilă în conformitate cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală, prin care s-a încasat de la inculpat în beneficiul lui Gutium T. prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune, precum și în partea cheltuielilor pentru asistența juridică acordată.

Instanța de recurs ține să menționeze că, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

La fel, instanța specifică că art. 401 alin. (1) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală, prevede că, partea vătămată poate declara apel în ce privește latura penală, iar partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă.

Prin urmare, fiind contestate hotărârile cu apel și recurs ordinar de către partea vătămată Gutium T. și avocatul acestuia, în care ultimii își exprimă dezacordul cu examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.

364¹ CPP, totodată indicînd că instanța de fond nu a fost în drept de a examina plîngerea sa adresată în temeiul art. 297 alin.(4) CPP împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a cet. Rogoja Alexandru și Rogoja Angela din 30.09.2014, deoarece nu era competentă să se pronunțe asupra plîngerii înaintate, instanța de recurs menționează următoarele.

În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) CPP și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decît cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Procedura de examinare a cauzei penale conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală este amănunțit explicată în Hotărîrea Plenului nr. 13 din 16 decembrie 2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”, inclusiv în pct. 30 al Hotărîrii este specificat, cum urmează să procedeze instanța de apel, în caz cînd constată că examinarea cauzei în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală a fost viciată; în pct. 25 al Hotărîrii este indicat cum urmează de procedat cînd inculpatul recunoaște parțial faptele comise, în altă calitate.

Colegiul lărgit constată, că în speța dată instanța de apel verificînd legalitatea sentinței atacate, a constatat că instanța de fond a respectat procedura de examinare a cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare motivele recurențelor cu privire la procedura de judecare a cauzei urmează a fi respinse ca nefondate.

Cît privește argumentul autorilor recursurilor referitor la faptul că partea vătămată a depus plîngere în temeiul art. 297 alin. (4) CPP către procurorul ierarhic superior împotriva ordonanței din 30.09.2014 privind scoaterea de sub urmărire penală a cet. Rogoja Alexandru și Rogoja Angela, plîngere care a fost examinată de către instanța de fond, însă aceasta nu era competentă să se pronunțe asupra plîngerii, Colegiul penal reține că, atît instanța de fond, cît și cea de apel, s-a pronunțat asupra acestui motiv, soluție expusă în sentință și la pct.14.2. al deciziei instanței de apel.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază corectă și legală hotărîrea contestată.

Referitor la temeiul invocat de partea vătămată și avocatul acestuia privind pct. 12) alin.(1) art. 427 CPP - *că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, deoarece cauza penală a fost pornită conform semnelor

constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal în privința lui Rogoja Pavel, Rogoja Alexandru și Rogoja Angela, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra lor, instanța de recurs ține să menționeze următoarele.

În baza plîngerii părții vătămate Gutium T., privind acțiunile ilegale ale lui Rogoja Pavel împreună cu fiul său Rogoja Al-dru și anume cauzarea de către ultimii a vătămarilor corporale medii, de către ofițerul de urmărire penală al SUP al IP Rîșcani mun. Chișinău, E. Stanciu, a fost emisă ordonanța de pornire a urmărire penală din 10 iulie 2014, pe faptul dat, în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Prin ordonanțele din 16.07.2014, 23.07.2014 și 30.07.2014, Rogoja Al-dru, Rogoja A. și Rogoja P. au fost recunoscuți în calitate de bănuți (f.d.101, 108, 120, vol.I).

La 30.09.2014, prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Rogoja Alexandru și Rogoja Angela, din motiv că acțiunile lor nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii (f.d.162, vol.I), iar procesul penal a continuat numai în privința lui Rogoja Pavel.

Prin ordonanța din 01.10.2014 Rogoja Pavel a fost pus sub învinuire în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, iar conform rechizitoriului cauza cu această învinuire a fost trimisă la 03.11.2014 pentru examinare în instanța de judecată.

Astfel, temeiul nominalizat de recurenți nu persistă în cauză, deoarece instanțele judecătorești nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Rogoja Pavel decât cea în baza căruia acesta a fost pus sub învinuire.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărîrii judecătorești lipsesc.

La fel, în recursul declarat autorii nu sunt de acord cu hotărîrea instanței de apel în partea stabilirii pedepsei lui Rogoja P., deoarece nu s-a luat în considerație personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționînd că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut în deplină măsură cont de scopul pedepsei penale, gravitatea infracțiunii săvîrșite, stabilindu-i o pedeapsă inechitabilă.

Astfel, instanța de recurs reține că instanța de apel verificând materialele cauzei a conchis că inculpatul anterior nu a fost condamnat, deoarece prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2008 a fost admis apelul avocatului Guzun I., casată sentința judecătoreiei Orhei din 19 decembrie 2007 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Rogoja P. în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, deoarece fapta sa constituie o contravenție prevăzută la art. 175 CCA și stabilită amendă în mărime de 60 lei.

Deci, s-a stabilit că inculpatul anterior nu a comis o altă infracțiune, adică nu a fost condamnat cu pedeapsă sub formă de amendă, instanța de fond greșit indicând în sentință acest fapt.

De asemenea, instanța de fond stabilindu-i pedeapsa închisorii nu și-a motivat soluția în acest sens, de vreme ce sancțiunea art. 152 alin. (1) Cod penal prevede și pedeapsa alternativă.

Instanța de recurs reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Prin urmare, instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, și a conchis oportun și rațional de stabilit lui Rogoja P. pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, considerând că o astfel de pedeapsă va fi proporțional celor comise de inculpat.

Referitor la argumentul că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul părții vătămate de a fi anexat la materialele cauzei sentința Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 09.06.2015 potrivit căreia inculpatul a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probă, Colegiul penal conchide că, argumentele date, sunt neîntemeiate, care urmează a fi respinse, menționând următoarele.

Din materialele cauzei rezultă că la ședința de judecată din 03.07.2015 instanța a început examinarea cauzei în fond, unde au fost audiați partea vătămată și inculpatul, fiind verificate probele cauzei prin citirea lor în ședința

de judecată și amînată ședința la data de 24.09.2015, pentru pregătirea susținerilor verbale.

Potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 24.09.2015, avocatul părții vătămate a solicitat cu titlu de informație să fie anexată la materialele cauzei sentința Judecătoreiei Rîșcani din 09.06.2015 în privința lui Rogoja P. învinuit în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 CP. Instanța ascultînd opiniile participanților la proces, a decis respingerea cererii, din motiv că sunt la faza susținerilor verbale.

Potrivit art. 377 alin (1) Cod de procedură penală, după terminarea cercetării judecătorești, președintele ședinței de judecată anunță dezbaterile judiciare.

Dezbaterile judiciare constituie o activitate procesuală specifică judecății, care constă în efectuarea de expuneri, formularea de concluzii, oral și în contradictoriu, în fața instanței, de către procuror și de către celelalte părți sau apărătorii lor, cu privire la obiectul judecății.

Cu dezbaterile se încheie activitatea complexă și responsabilă a instanței și a părților în vederea lămuririi aspectelor și împrejurărilor deduse judecății.

Prin urmare, instanța de apel, la această etapă a procedurii, corect a respins cererea avocatului părții vătămate, de a fi anexat copia sentinței pe o altă cauza penală în privința lui Rogoja P. Mai mult ca atît, autorul cererii nu și-a motivat necesitatea prezentării acestei probe.

Cît privește motivele referitor la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil, Colegiul penal constată, că motivele invocate de partea vătămată Gutium T. sunt declarative, deoarece în instanța de apel nu au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO.

Din textul deciziei rezultă că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de partea vătămată Gutium T. Autorii recursurilor nu aduc careva argumente noi, care ar combate concluzia instanței de apel, dimpotrivă, temeiurile invocate în recursuri repetă aceleași temeiuri expuse anterior în apel și, instanța de apel, respectînd prevederile art. 414 și 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat motivat asupra acestora.

Prin urmare, analizînd materialele cauzei, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate de către partea vătămată și avocatul acestuia, potrivit legii, se impune respingerea lor ca inadmisibile.

Referitor la recursul declarat de procuror.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Reieșind din prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, urma să verifice mai amănunțit legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în partea pedepsei, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și să adopte o hotărâre legală și întemeiată în această parte.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelurilor.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv *cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau aceasta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, totodată nefiind de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, temei prevăzut de pct. 10) - cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, solicitînd menținerea sentinței.*

Recurentul critică decizia contestată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, apreciind-o prea blîndă în coraport cu fapta comisă, punînd la îndoială atingerea scopului pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea de noi infracțiuni.

Totodată, Colegiul lărgit ține să menționeze că recursul vizat va fi admis din alte motive, enunțând următoarele.

Reieșind din dispoziția art. 1 al Legii cu privire la Procuratură din 25.12.2008, unde este reglementat că procurorul apără interesele generale ale societății, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, avînd rolul de a contribui activ la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, putem conchide că odată ce procurorul a atacat decizia instanței de apel în defavoarea inculpatului, instanța de recurs, verificînd actele cauzei din toate punctele de vedere, este în drept să atenueze situația inculpatului sau chiar să dispună achitarea acestuia dacă din actele cauzei rezultă aceasta.

Mai mult ca atît, făcînd referință la chestiunea data, atunci se subliniază că regula *neagravării situației* se aplică tuturor titularilor dreptului de atac, cu excepția procurorului. Aceasta înseamnă că dacă procurorul a atacat hotărîrea în defavoarea inculpatului, instanța de recurs, avînd dreptul de a agrava situația inculpatului, are și dreptul de a lua o hotărîre care să atenueze situația acestuia. Or, procurorul reprezintă interesele societății, iar interesele societății constau în înfăptuirea unei justiții care urmărește stabilirea adevărului.

Astfel, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit ține să menționeze să instanța de apel i-a stabilit inculpatului Rogoja Pavel în baza art. 152 alin. (1) Cod penal pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 267 ore.

Însă, instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 152 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa redusă pentru munca neremunerată este de la 133 la 160 ore, or inculpatului i-a fost aplicat altă maximă de pedeapsă neprevăzută de lege, la fel nu s-a luat în calcul judecarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ CPP.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel nu a individualizat pedeapsa în baza art. 364¹ alin. (8) CPP, stabilind greșit o

pedeapsă în afara limitelor sancțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Avînd în vedere că instanța de apel a stabilit pedeapsa în alte limite decît cele prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Rogoja Pavel, este în afara cadrului legal menționat mai sus, astfel concluzionează asupra necesității implicării în hotărîrea contestată, în partea stabilirii pedepsei.

Colegiul penal lărgit reține că, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerație atît prevederile din alin. (8) art.364¹ Cod de procedură penală, cît și cele stipulate la art. 61, 75 - 78 Cod penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor inculpaților.

Prin urmare, potrivit alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art.364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În atare împrejurări, Colegiul penal consideră că în cauză este prezentă eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care urmează a fi corectată de către instanța de recurs, prin casarea, în partea stabilirii pedepsei, a hotărîrii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul procurorului urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) și pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de partea vătămată Gutium Tudor și avocatul acestuia Crețu Doina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Rogoja Pavel Andrei*.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2015, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, după cum urmează.

Rogoja Pavel Andrei se consideră condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În rest, dispozițiile deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 12 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru